

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 12Csp/56/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717201193
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Denisa Drúžková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2019:6717201193.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudkyňou Mgr. Denisou Drúžkovou v spore žalobkyne: M. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXXX/XX, K. K., zastúpená: JUDr. Ľubomír Ivan, advokát, so sídlom Námestie SNP 14, Zvolen, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 988,43 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 988,43 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 988,43 eur od 30.01.2017 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd p r i z n á v a žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

rúžková

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou Okresnému súdu Zvolen dňa 01.02.2017 domáhala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej sumu 988,43 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 988,43 eur od 30.01.2017 a nahradiť jej trovy konania. Žalobu odôvodnila žalobkyňa tým, že dňa 11.04.2014 podala žalovanému žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX na sumu 1.500,- eur a č. XXXXXXXXXXXX na sumu 1.380,- eur. Žalovaný dňa 16.04.2014 predmetné žiadosti schválil a dňa 17.04.2014 zaslal finančné prostriedky na účet žalobkyne. Ako vyplýva z priloženého výpisu z účtu, žalovaný zaslal finančné prostriedky v dvoch sumách, a to v sume 1.181,34 eur a v sume 1.284,25 eur, t.j. v celkovej sume 2.465,59 eur, z čoho nepochybne vyplýva, že ide o sumu o 414,41 eur nižšiu ako je uvedené v žiadostiach o poskytnutie revolvingového úveru, ktorú žalovaný žalobkyni neposkytol. Žalovaný po schválení žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru mal za to, že došlo k uzatvoreniu zmluvy o poskytnutie revolvingového úveru, čo však podľa názoru žalobkyne nie je pravdou, nakoľko žalovaný urobil voči jej požadovaným žiadostiam o uzatvorenie revolvingového úveru protiponuku, a to v zmysle vyplnenia údajov v časti 6 predmetnej žiadosti, pričom údaje nesúhlasili s údajmi uvedenými v časti 5, a k prijatiu tejto protiponuky žalobkyňou doposiaľ nedošlo, čím možno povedať, že nedošlo k platnému uzatvoreniu uvedených zmlúv, a teda poskytnutím peňažných prostriedkov došlo na strane žalobkyne k bezdôvodnému obohateniu vo výške 2.465,59 eur. Žalobkyňa prostredníctvom svojho splnomocneného právneho zástupcu vyzvala žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia (sumy vo výške 988,43 eur), resp. na to, aby jej preukázal na základe akého právneho dôvodu je oprávnený ponechať si vyššie uvedenú peňažnú sumu, keďže mu žalobkyňa celkovo uhradila už sumu vo výške 3.454,02 eur a žalovaný na ponechanie si sumy v rozsahu prevyšujúcom sumu 2.465,59 eur nemá nárok. Žalovaný uvedenú výzvu prevzal, ale k vyjadreniu žalovaného, resp. reakcii na jej výzvu doposiaľ nedošlo. Žalobkyňa na podporu svojich tvrdení poukázala

na rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 10C/23/2016 a rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4C/242/2015. Keďže sa žalovaný dostal s plnením peňažného dlhu do omeškania, žalobkyňa si uplatnila aj zákonné úroky z omeškania, a to od prvého dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty poskytnutej žalovanému na dobrovoľné plnenie, t.j. odo dňa 30.01.2017, keďže je nepochybné, že žalovaný výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia prevzal dňa 26.01.2017.

Ako dôkazy žalobkyňa označila a predložila výpis z účtu Z. K. zo dňa 30.06.2014, Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX, stanovisko k žiadosti o predčasné splatenie úveru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.12.2014, oznámenia o zosplatnení zo dňa 14.07.2016, oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX, splátkový kalendár, stanovisko k žiadosti o predčasné splatenie úveru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.12.2014, výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia zo dňa 19.01.2017, vkladové lístky.

2. Okresný súd Zvolen dňa 08.03.2017 rozhodol vo veci platobným rozkazom č.k. 14Csp/21/2017-58, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni žalovanú istinu s príslušenstvom.

3. Žalovaný podal proti vyššie uvedenému platobnému rozkazu v zákonnej lehote odpor. Vo svojom odpore poukázal na to, že platobný rozkaz bol vydaný nepríslušným súdom, keďže v obvode Okresného súdu Zvolen nemá žiadna zo strán sporu ani sídlo a ani miesto bydliska. Z toho dôvodu vzniesol žalovaný námietku miestnej nepríslušnosti a navrhol, aby bol spor postúpený Okresnému súdu Bratislava I ako miestne príslušnému súdu podľa sídla žalovaného. Žalovaný ďalej v podanom odpore uviedol, že k žiadnemu dôvodu pre vznik bezdôvodného obohatenia nedošlo a v podanej žalobe nie je ani tento dôvod po stránke skutkovej jednoznačne špecifikovaný. Zo správania strán sporu ako zmluvných strán vyplýva a je nesporné, že žalovaný ako veriteľ vyplatil žalobkyni ako dlžníčke peňažné prostriedky a žalobkyňa ich splácala. Z reálneho konania strán, ako aj z nimi prejavenej vôle je nesporné, že došlo k uzatvoreniu úverových zmlúv, ktorých predmetom je požičanie peňažných prostriedkov. Z podanej žaloby nie je možné zistiť, ktoré žalobkyňou navrhnuté údaje neboli akceptované a teda vo vzťahu ku ktorým malo dôjsť k predloženiu protiponuky, a to najmä v tom smere, kedy žalobkyňa nekonkretizuje, či odmietnutie jej žiadosti a predloženie protiponuky sa týka takých údajov, ktoré je možné v zmysle príslušnej právnej úpravy navrhnuť a dojednať. K predloženiu protiponuky môže dôjsť len v prípade, ak určitá skutočnosť je dohodnuteľná na základe konkrétnej právnej normy. Žalobkyňa v podanej žalobe neuvádza, ktorá časť ňou predloženého návrhu nebola prijatá a bola voči nemu predložená protiponuka. Samotný obsah návrhu na uzavretie zmluvy netvorí len bod 5 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru. Okrem neho daný návrh na uzavretie zmluvy tvorí aj obsah článku 2.1 zmluvných dojednaní k zmluve o revolvingovom úvere, v dôsledku čoho nie je možné pristupovať k otázke uzavretia zmluvy spôsobom porovnávajúcim údaje z bodu 5 a 6. Obsah návrhu na uzavretie zmluvy zo strany žalobkyne predsa netvorili len údaje v bode 5, ale aj príslušné ustanovenia zo zmluvných dojednaní a žalobkyňa predložením návrhu teda vyjadrila svoju vôľu spôsobom, ktorý obsahovo tvoria body 5 a článku 2.1 zmluvných dojednaní k zmluve o revolvingovom úvere. Žalovaný vo vzťahu k návrhu na uzavretie zmluvy pristupoval a návrh prijal tiež spôsobom, ktorý tvorí obsah bodu 6 a článku 2.1 zmluvných dojednaní k zmluve o revolvingovom úvere. Ak tomu tak nie je, potom v zmysle všeobecných ustanovení civilného práva (§ 43a a nasl. Občianskeho zákonníka) nie je možné odmietnuť návrh v takom rozsahu, v akom právny predpis vlastne neumožňuje ani ho urobiť. Pre vznik úverovej zmluvy je v zmysle zákonnej úpravy podstatná dohoda o výške úveru, jeho splatnosti (počte splátok) a výške splátky. Náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nie sú podmienkou vzniku zmluvy, nakoľko aj ustanovenie § 11 ods. 1 daného zákona hovorí a reguluje iný právny následok pri ich absencii než akou by bolo neuzavretie zmluvy. Konsenzus o vzniku zmluvného vzťahu medzi stranami sporu, ktorý je *conditio sine qua non* vzniku zmluvy o revolvingovom úvere nastáva v dôsledku spôsobu, akým dlžník formuluje a vymedzuje obsah svojho návrhu na uzavretie zmluvy (formou žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru). Je to dlžník, ktorý prostredníctvom žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru (odsek 1.2 a 2.1 zmluvných podmienok) výslovne vyjadruje, že jeho návrh zahŕňa aj žiadosť o úver s inými parametrami, ako sa uvádza v bode 5 žiadosti. Na základe uvedeného žalovaný namietal tvrdenia žalobkyne o tom, že nedošlo k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere, a teda aj dôvod, z ktorého žalobkyňa vychádzala pri uplatňovaní ňou požadovanej sumy. Žalovaný v závere odporu namietal tiež tú skutočnosť, že podaná žaloba je podaná neprípustne, nakoľko medzi stranami sporu prebieha konanie o zaplatenie peňažného dlhu zo zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX pred Slovenským arbitrážnym súdom zriadeným Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov pod spisovou značkou 237/11/16. Podaná žaloba a v nej uvádzané tvrdenia sú preto predčasnými

už len z dôvodu, že prebieha iný, skoršie začatý spor, a v ktorom predbežná otázka je identická s tou, z ktorej vychádza aj podaná žaloba.

Ako dôkaz žalovaný v rámci procesnej obrany označil a predložil potvrdenie o podaní žaloby stálemu rozhodcovskému súdu.

4. Okresný súd Zvolen postúpil vec na ďalšie konanie tunajšiemu súdu ako súdu miestne príslušnému, keď vyhovel námietke miestnej nepríslušnosti vznesenej žalovaným.

5. Keďže žalovaný podal proti platobnému rozkazu vydanému Okresným súdom Zvolen včas vecne odôvodnený odpor, súd tento v súlade s ust. § 267 ods. 3 Civilného sporového poriadku uznesením č.k. 12Csp/56/2017-84 zo dňa 19.06.2017 v celom rozsahu zrušil.

6. K odporu žalovaného sa písomne vyjadrila žalobkyňa tak, že považuje odpor žalovaného v celom rozsahu za nedôvodný. Tvrdenie žalovaného, že nedošlo k dôvodu na vznik bezdôvodného obohatenia považovala žalobkyňa za zavádzajúce, nesprávne a v neposlednom rade aj účelové. K bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného došlo, čo bolo presne popísané aj v samotnej žalobe, ako aj vo výzve, ktorou žalobkyňa vyzvala žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy, príp. na preukázanie právneho dôvodu, na základe ktorého bol oprávnený ponechať si túto sumu. Žalobkyňa nepopierala tvrdenie žalovaného, že je nesporné, že k uzatvoreniu zmluvy o poskytnutie úveru došlo, avšak zdôraznila, že došlo k neplatnému uzatvoreniu predmetných zmlúv, nakoľko v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru bola vypísaná časť 5 a v časti 6 bolo výslovne uvedené nevypisovať, čo sa samozrejme v čase podpisovania predmetnej žiadosti žalobkyňou ani nestalo, avšak následne žalovaný túto časť vyplnil a to nepovoleným spôsobom, nakoľko doplnil do tejto časti údaje, ktoré sa vôbec nezhodovali s údajmi uvedenými v časti 5, t.j. žalovaný týmto podal protiponuku, avšak žalobkyňa túto protiponuku žalovaného neprijala, nakoľko žalovaný túto časť dopísal až následne, a teda žalovaným dopísané údaje neboli žalobkyňou prijaté a nemala možnosť sa k nim ani vyjadriť. Žalobkyňa ďalej poukázala na to, že na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru (pokiaľ by bola aj platná) malo dôjsť k vyplateniu peňažných prostriedkov celkovo vo výške 2.880,- eur, reálne však žalovaný zaslal na účet žalobkyne len sumu vo výške 2.465,59 eur, t.j. o 414,41 eur nižšiu, a teda už len v tejto časti je nevyvrátiteľné, že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu, nakoľko neposkytol sumu v takej výške, v akej bola uvedená v samotných žiadostiach.

7. Žalovaný sa vyjadril k obsahu podania žalobkyne písomne tak, že z tvrdení žalobkyne uvádzaných v žalobe a vo vyjadrení vyplývajú vzájomne rozdielne údaje, a kým sa žalobou dožaduje žalobkyňa zaplatenia sumy 988,43 eur, z tvrdenia uvedeného vo vyjadrení sa zdá, že by to mala byť suma 574,02 eur. Žalovaný ďalej poukázal na to, že tak ako v podanej žalobe, ani v doručenom vyjadrení sa neuvádza žiadny dôvod, pre ktorý by bezdôvodné obohatenie malo vzniknúť. Ani z podanej žaloby, ani z vyjadrenia nie je možné zistiť, ktoré žalobkyňou navrhnuté údaje neboli akceptované, a teda vo vzťahu ku ktorým malo dôjsť k predloženiu protiponuky, a to najmä v tom smere, kedy žalobkyňa nekonkretizuje, či odmietnutie jej žiadosti a predloženie protiponuky sa týka takých údajov, ktoré je možné v zmysle príslušnej právnej úpravy navrhnúť a dojednať. K predloženiu protiponuky môže dôjsť len v prípade, ak určitá skutočnosť je dohodnuteľná na základe konkrétnej právnej normy. V ďalšej časti svojho vyjadrenia žalovaný zopakoval svoje tvrdenia uvedené už v podanom odpore.

8. K vyjadreniu žalovaného sa písomne vyjadrila žalobkyňa tak, že čo sa týka samotnej žalovanej sumy, žalovaný musí vedieť, resp. mu to musí byť zrejmé už aj zo samotnej výzvy na zaplatenie bezdôvodného obohatenia, že žalobkyňou zaplatená suma na účet žalovaného predstavuje sumu vo výške 3.454,02 eur, pričom žalovaný poskytol žalobkyňu na jej účet celkovú sumu vo výške 2.465,59 eur, t.j. rozdiel medzi týmito dvomi sumami predstavuje sumu vo výške 988,43 eur, t.j. výšku žalovanej sumy, ktorá bola žalovaným prijatá bezdôvodne, bez akéhokoľvek právneho titulu a dôvodu. V ďalšej časti svojho vyjadrenia žalobkyňa zopakovala tvrdenia uvedené už vo svojich doterajších podaniach.

9. Súd vo veci nariadil na deň 15.05.2019 pojednávanie, ktoré vykonal a spor rozhodol v neprítomnosti žalobkyne a jej právneho zástupcu, ktorí podaním doručeným súdu dňa 13.05.2019 ospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní a súhlasili, aby súd rozhodol bez ich účasti.

10. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní doplnil doterajšiu argumentáciu žalovaného v rámci procesnej obrany tak, že poukázal na to, že údaj o RPMN sa v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. neurčuje dohodou zmluvných strán, ale podľa § 19 ods. 1 sa určuje výpočtom v čase schválenia úveru, tomu zodpovedá aj mechanizmus výpočtu tohto údaju, ktorý vyplýva z prílohy k uvedenému zákonu. Pokiaľ ide o údaj o úrokoch z omeškania, uvádzanie tohto údaju vyžaduje § 9 ods. 2 spomenutého zákona, pričom úrok z omeškania je kogentne stanovený Občianskym zákonníkom a nariadením vlády č. 87/95 Z.z.

11. Súd sa oboznámil s písomnými vyjadreniami a ústnymi prednesmi sporových strán, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX a Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX, výpisom z účtu Z. K. zo dňa 30.06.2014, stanoviskom k žiadosti o predčasné splatenie úveru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.12.2014, oznámeniami o zosplatení zo dňa 14.07.2016, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, splátkovým kalendárom, stanoviskom k žiadosti o predčasné splatenie úveru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.12.2014, výzvou na vydanie bezdôvodného obohatenia zo dňa 19.01.2017, vkladovými lístkami, ako aj ostatným obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav.

12. Zo Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, podpísanej žalobkyňou dňa 11.04.2014 a žalovaným dňa 16.04.2014, súd zistil, že v bode 5. - údaje o požadovanom revolvingovom úvere žalobkyňa požiadala o poskytnutie úveru vo výške 1.500,- eur, ktoré by splatila v 42 mesačných splátkach po 80,37 eur. Celková čiastka, ktorú by mala vrátiť, bola v sume 3.375,54 eur, predpokladaná RPMN za úver bola vo výške 70,01%, ročná úroková sadzba úveru 70,01% a priemerná RPMN za úver bola určená vo výške 46,30%. Podľa tohto bodu bola poskytnutá čiastka revolvingu vo výške 790,84 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (revolving + úroky) bola vo výške 1.928,88 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu bola 63,32% a ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%. Bod 6. zmluvy - údaje o schválenom revolvingovom úvere korešpondoval s bodom 5. s výnimkou výšky RPMN za úver, ktorá bola určená vo výške 67,03% a predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu, ktorá bola určená vo výške 70,01%. V tomto bode bola doplnená aj ročná úroková sadzba úrokov z omeškania vo výške 5,25%.

13. Zo Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, podpísanej žalobkyňou dňa 11.04.2014 a žalovaným dňa 16.04.2014, súd zistil, že v bode 5. - údaje o požadovanom revolvingovom úvere žalobkyňa požiadala o poskytnutie úveru vo výške 1.380,- eur, ktoré by splatila v 42 mesačných splátkach po 73,94 eur. Celková čiastka, ktorú by mala vrátiť, bola v sume 3.105,48 eur, predpokladaná RPMN za úver bola vo výške 70,01%, ročná úroková sadzba úveru 70,01% a priemerná RPMN za úver bola určená vo výške 46,30%. Podľa tohto bodu bola poskytnutá čiastka revolvingu vo výške 727,57 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (revolving + úroky) bola vo výške 1.774,56 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu bola 63,32% a ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%. Bod 6. zmluvy - údaje o schválenom revolvingovom úvere korešpondoval s bodom 5. s výnimkou výšky RPMN za úver, ktorá bola určená vo výške 67,03% a predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu, ktorá bola určená vo výške 70,01%. V tomto bode bola doplnená aj ročná úroková sadzba úrokov z omeškania vo výške 5,25%.

14. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.04.2014 vyplýva výška poskytnutého úveru - 1.380,- eur, splatnosť úveru - 42 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru - 73,94 eur, dátum splatnosti prvej a poslednej splátky úveru - 01.06.2014 a 01.11.2017, RPMN úveru 67,03%, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania zmluvy - 46,30%.

15. Z výpisu z účtu VÚB banky zo dňa 30.06.2014 súd zistil, že dňa 17.04.2014 žalovaný poukázal na účet žalobkyne peňažné prostriedky vo výške 1.181,34,- eur s uvedením variabilného symbolu XXXXXXXXXXXX a vo výške 1.284,25 eur s uvedením variabilného symbolu XXXXXXXXXXXX.

16. Výzvou zo dňa 19.01.2017 žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu vyzvala žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 988,43 eur v lehote do 3 dní od doručenia výzvy, prípadne preukázanie na základe akého právneho dôvodu je žalovaný oprávnený ponechať si uvedenú peňažnú sumu. Výzva bola žalovanému doručená dňa 26.01.2017.

17. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

21. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (ods. 1).
Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné (ods. 2).
Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (ods. 3).
Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (ods. 4).

22. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

23. Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka, písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

24. Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

25. Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

26. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

27. Podľa § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

28. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

29. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

30. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

31. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

32. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

33. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

34. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

35. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

36. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

37. Zo zisteného skutkového stavu súd vyvodil právny záver, že žaloba bola podaná dôvodne. V konaní mal súd preukázané, že žalobkyňa dňa 11.04.2014 podpísala Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX, na poskytnutie úveru vo výške 1500,- eur, pričom však v žiadosti, keď ju odovzdávala žalovanému na schválenie, nebol vyplnený bod 6. - údaje o schválenom revolvingovom úvere. Toto tvrdenie žalovaný nijako nepoprel. V danom prípade žalobkyňa vyplnila bod 5. Žiadosti/zmluvy (vrátane údajov o RPMN, úrokovej sadzbe, mesačných splátkach atď.) a takto podpísanú žiadosť zaslala na schválenie žalovanému. Žalovaný dňa 16.04.2014 vyplnil bod 6. Žiadosti/zmluvy (vrátane údajov o RPMN, úrokovej sadzbe, mesačných splátkach atď.), pričom však zmenil údaje pri RPMN za úver a predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (keď podľa bodu 5. mala byť predpokladaná RPMN za úver vo výške 70,01% eur a predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32%, avšak podľa bodu 6. bola RPMN za úver vo výške 67,03% a predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 70,01%), a zároveň pridal údaj o ročnej úrokovej sadzbe úrokov z omeškania. Takýto nový návrh následne nebol zaslaný žalobkyni na schválenie, ale žalovaný rovno poukázal na účet žalobkyne sumu 1.284,25 eur. Obdobným spôsobom žalobkyňa dňa 11.04.2014 podpísala Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX, na poskytnutie úveru vo výške 1.380,- eur, keď vyplnila bod 5. Žiadosti/zmluvy a takto podpísanú žiadosť zaslala na schválenie žalovanému. Žalovaný dňa 16.04.2014 vyplnil bod 6. Žiadosti/zmluvy, pričom rovnako zmenil údaje pri RPMN za úver a predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (keď podľa bodu 5. mala byť predpokladaná RPMN za úver vo výške 70,01% eur a predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32%, avšak podľa bodu 6. bola RPMN za úver vo výške 67,03% a predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 70,01%), a zároveň pridal údaj o ročnej úrokovej sadzbe úrokov z omeškania. Následne žalovaný poukázal na účet žalobkyne sumu 1.181,34 eur.

38. Z predložených žiadostí/zmlúv č. XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX možno teda ustáliť, že niet pochyb o tom, že v danom prípade strany sporu mienili uzavrieť individuálne špecifikované zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorých žalovaný mal poskytnúť žalobkyni úver vo výške 1.500,- eur a vo výške 1.380,- eur za podmienok uvedených v bode 6. uvedených zmlúv. V tej súvislosti je však

potrebné uviesť, že v čase podpísania žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru žalobkyňou bola podpísaná len časť 5. uvedených zmlúv, t.j. údaje o požadovanom revolvingovom úvere (kde je uvedená v zátvorke poznámka „vyplňte“), pričom bod 6. - údaje o schválenom revolvingovom úvere (kde je uvedená v zátvorke poznámka „nevypĺňajte“), boli do zmlúv dopísané až po podpise žiadostí žalobkyňou, a to žalovaným dňa 16.04.2014, kde sú uvedené jednostranne žalovaným údaje o schválenom úvere, ktoré už žalobkyňa ako dlžníčka nepodpisovala. V bode 7. zmlúv žalobkyňa ako dlžníčka prehlásila, že sa so zmluvnými dojednaniami zoznámila a nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať, zároveň v uvedenom bode vzala výslovne na vedomie a súhlasila s tým, že ňou požadovaná poskytnutá čiastka je maximálna, a že veriteľ je oprávnený po posúdení schopnosti dlžníka splácať požadovaný úver, poskytnutú čiastku úveru jednostranne znížiť, upraviť výšku, počet a splatnosť jednotlivých splátok úveru, RPMN úveru.

39. Keďže v predmetných zmluvách o revolvingovom úvere nie sú totožné bod 5. (údaje o požadovanom revolvingovom úvere) a bod 6. (údaj o schválenom revolvingovom úvere), súd dospel k záveru, že zo strany žalovaného ako veriteľa nedošlo k úplnej akceptácii žiadosti žalobkyne o úver a z jeho strany išlo o uvedenie údajov úverov poskytovaných za iných podmienok ako navrhla v žiadostiach žalobkyňa. V zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka išlo teda o nové návrhy na uzavretie úverových zmlúv, ktoré zo strany žalobkyne ako dlžníčky neboli písomne akceptované. Z vykonaného dokazovania tak súd nemal za preukázanú existenciu dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle strán sporu, preto podľa názoru súdu v danom prípade nedošlo ani k dodržaniu predpísanej písomnej formy, ako to požaduje ustanovenie § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Takéto zmluvy nemožno mať za riadne a platne uzavreté, nakoľko chýba prejav vôle dlžníka o akceptácii údajov o schválenom úvere veriteľom. Na podporu svojho záveru súd dodáva, že v zmysle ustanovenia § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou. Keďže potom v danom prípade žalobkyňa nesporne a preukázateľne podpísala iba žiadosti o poskytnutie úveru dňa 11.04.2014 a k schváleniu úveru došlo až doplnením údajov o schválenom revolvingovom úvere žalovaným dňa 16.04.2014 a žalobkyňa tieto v podstate sčasti nové návrhy úverových zmlúv nepodpísala, predmetné zmluvy o úvere neboli v zmenenej časti platne písomne uzavreté, pričom uzavretie konkludentným spôsobom je v danom prípade vylúčené. Zmluvy sa v predmetnom prípade uzatvárali na formulári veriteľa, ktorý je zároveň žiadosťou o poskytnutie úveru aj zmluvou o úvere, túto skutočnosť však nemožno zneužívať k záverom, že došlo k uzavretiu platnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v prípade, kedy nie je vylúčená akákoľvek ďalšia manipulácia s textom (napr. dodatočné dopisovanie údajov do formulára po podpise dlžníkom ako to bolo v danom prípade), kedy dlžník podpísal iba žiadosť o poskytnutie úveru. Pre vznik zmluvy sa vyžaduje podpis oboma zmluvnými stranami, teda dlžníkom a veriteľom, pričom nesmie byť akýchkoľvek pochybností o tom, pod aký text účastníci zmluvy pripojili svoj podpis (čo z hľadiska obsahu listiny podpisujú). Súd sa nestotožnil s obranou žalovaného spočívajúcou v argumentácii, že podstatnou pre vznik úverovej zmluvy je dohoda zmluvných strán o jej obligatórnych náležitostiach s tým, že údaj o RPMN sa v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. neurčuje dohodou zmluvných strán, keďže ako vyplýva z odôvodnenia vyššie, súd nedospel k žalovaným tvrdenému záveru, že k uzavretiu zmlúv o úvere nedošlo iba pre absenciu RPMN, ale súd považoval žalobu žalobkyne o vydanie bezdôvodného obohatenia za dôvodnú preto, že nedošlo k platnému uzavretiu úverových zmlúv v dôsledku nedodržania kontraktčného mechanizmu.

40. Z vyššie uvedených dôvodov má súd za to, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na vrátenie žalovanej sumy. Žalovaný titulom obdivoch žiadostí/zmlúv poskytol žalobkyňi sumu 2.465,59 eur (1.284,25 eur + 1.181,34 eur), pričom žalobkyňa podľa jej tvrdení, ktoré žalovaný v konaní žiadnym spôsobom nespороval, zaplatila žalovanému celkovo sumu 3.454,02 eur. Žalovaný sa na úkor žalobkyne obohatil o rozdiel medzi týmito sumami, teda o sumu 988,43 eur, preto súd žalobe žalobkyne vyhovel čo do zaplatenia tejto sumy a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Keďže žalovaný sa s plnením svojho peňažného dlhu dostal do omeškania, súd v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. priznal žalobkyňi i nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z priznanej sumy od 30.01.2017, t. j. odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na zaplatenie podľa výzvy žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia zo dňa 19.01.2017, doručenej žalovanému dňa 26.01.2017, a to až do zaplatenia. Žalovaný splatnosť žalobkyňou uplatneného nároku v konaní nespороval.

41. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

42. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

44. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, teda podľa úspešnosti žalobkyne v konaní tak, že žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške týchto trov bude v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, na Okresný súd Bratislava I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).